

МОДЕЛІ РОБОТИ РЕДАКТОРА ЕЛЕКТРОННИХ МЕДІА

Терханова Олена Василівна,

кандидат філологічних наук, доцент кафедри
видавничої справи та міжкультурної комунікації,
Дніпровський національний університет ім. Олесея Гончара

Куценко Людмила Василівна,

кандидат філологічних наук, доцент кафедри
видавничої справи та міжкультурної комунікації,
Дніпровський національний університет ім. Олесея Гончара

Робота редактора традиційних та нових медіа має низку спільних рис. До них належать:

- підготовка контенту та випуск номера, який має відповідати нормативним вимогам та запитам цільової аудиторії;
- дослідження та аналіз потреб споживача інформації. Окреслення актуальних напрямів у межах формату видання/сайта;
- контроль за вчасним наповненням рубрик;
- пошуки авторів та робота з ними. У тому числі: читання та аналіз авторських матеріалів, рекомендації щодо їх покращання й доопрацювання;
- редагування взятих до друку/розміщення на сайті матеріалів;
- розгляд ілюстративних матеріалів;
- координація роботи співробітників редакції.

У тому, що стосується роботи редактора інтернет-медіа, спостерігаємо низку відмінностей від обов'язків редактора традиційних ЗМІ. Ринкові умови висувають нові вимоги до редакторських навичок і вмінь.

Найчастіше редактор мережевого ресурсу має зосередитися на виконанні трьох блоків завдань:

- правових;
- професійного контенту, що є запорукою успішного функціонування онлайн-медіа;
- специфіки медіаконвергенції – гармонійного поєднання онлайн та офлайн-матеріалів.

Оскільки медіа у мережі розвиваються надзвичайно стрімко, не дивно що для успішної реалізації концепції медіа треба досконально знати особливості роботи редактора електронних медіа.

На сьогодні ефективними є кілька моделей роботи редактора на сайті. Вони цілком залежать від виду ресурсу.

Так, інформаційні сайти – чи вони являють собою мережевий аналог друкованого видання, чи самостійне інтернет-медіа, як правило, мають у штаті редактора-текстовика. Дрібні мережеві інтернет-медіа, які виникають у період виборчої кампанії й після неї зникають, похвалитися наявністю літредактора (як би не називалася ця посада), не можуть. Тут весь розрахунок – на саморегування. Як видно на прикладі діяльності ресурсу, що став притчею во язицех у мешканців міста Дніпро, «Інформатор», такий підхід не працює, оскільки безграмотні журналісти викликають обурення у дніпрян із моменту виникнення сайту.

Розважальні сайти, які модерує й утримує власник, ніякого редактора в штаті, як, власне, і самого штату не мають. Український контент тут являє собою результат гугл-перекладу з російської. Відповідно, грамотність текстів надзвичайно низька. Навіщо в такому разі взагалі подавати україномовний контент? Справа в тому, що останнім часом пошукові сервіси значно знижують рівень сайтів з українськими доменами, якщо в тих немає контенту, створеного українською. Щоб догодити пошуковикам, на таких сайтах використовують неякісний текстовий контент.

Інтернет-магазини працюють із редакторами також за кількома схемами. Так, у великих онлайн-крамницях є маркетингові відділи, де передбачено посаду фахівця, що виправляє тексти, керує копірайтерами.

Якщо ж інтернет-магазин невеликий, то весь текстовий контент для нього пишуть копірайтери-фрилансери або аналогічні фахівці, що працюють у штаті агенції. Як правило, власники таких точок продажу надають перевагу співпраці з контент- студіями, оскільки у них більше відповідальності, ніж у фрилансера. Крім того, студії співпрацюють з кількома спеціалістами, що пишуть тексти. І якщо один з них «завалює» завдання, то текст пише хтось інший. У всякому разі, необхідний контент

створюється за планом. Крім того, копірайтингові агенції мають у штаті редактора, який вичитує тексти й виправляє всі різновиди помилок.

Робота літредактора (назвемо його так) у копірайтинговій агенції (контент-студії) має певну специфіку. Зазвичай такий фахівець не лише поєднує обов'язки літредактора та коректора, але й виконує роботу, властиву лише інтернет-медіа. Наприклад, стежить за тим, щоб була розставлена розмітка, тобто редакторіві необхідно знати хоча б основні теги форматування тексту. Частіше за все це заголовки та підзаголовки, зрідка – теги на позначення графіки. Ще рідше – теги, що закривають та відкривають абзаци. І вже зовсім рідко – теги, які маркують таблицю та її складові.

Крім того, редактор контент-студії повинен відстежувати правильність і повноту введення ключів. Вони мають стояти в тексті в чіткій відповідності до техзавдання. Оскільки одна й та сама студія працює з різними замовниками у всіх своє бачення введення ключів, то редактор має чітко знати вимоги кожного замовника й відстежувати, як вони відбиті копірайтерами безпосередньо в тексті.

Якщо копірайтингова агенція співпрацює з вузькопрофесійними сайтами, то у штаті має бути фахівець, який знається на даній темі. Наприклад, якщо йдеться про контент медичної тематики – обов'язково слід залучати медичного редактора, а в ідеалі – для кожного напряму – вузького фахівця. Адже кардіолог може бути не в курсі того, що стосується стоматології або пластичної хірургії. Щоб уникнути фактичних помилок, і потрібний такий редактор.

Таким чином, як і в традиційних виданнях, моделі обов'язків редактора електронних медіа на сайтах різної тематики можуть значно відрізнятися через особливості контенту редакційних ресурсів.